

A preparatory catechesis for the World Meeting of Families

Love is Our Mission – The family fully alive

Part IV

CREATING THE FUTURE

When spouses become parents, the inner dynamic of God’s creation and the marriage sacrament is made visible in a beautiful and particularly clear way. When a husband and wife have children after the pattern of Christ’s love for us, this same love also orients the new parents to their children’s education and spiritual formation. The same love that sweeps up men and women, teaching them the ways of the covenant and bringing them to the Sacrament of Marriage, leads a couple to become a family.

The family is, so to speak, the *domestic church*. In it parents should, by their word and example, be the first preachers of the faith to their children; they should encourage them in the vocation proper to each of them. It is a mother’s and a father’s responsibility to be with children at home and in church and pray together regularly. They will not learn how to do it if they are not taught.

Pope Francis describes how prayer and vocational awareness go together: *“It is important to have a daily relationship with God, to listen to him in silence before the Tabernacle and deep within ourselves, to speak with him, to draw near to the sacraments. Having this familiar relationship with the Lord is like keeping the window of our lives open so that he can make us hear his voice and hear what he wants us to do.”*

The domestic church implies a relationship to the universal Church: “The family, to be a ‘little Church,’ must be well integrated into the ‘big Church,’ that is, into the family of God that Christ came to form. Pope Benedict XVI spoke of the parish as a “family of families” which is “able to share with each other, not only the joys but the inevitable difficulties of initiating family life”.

Children need to see their parents and other adults in their lives demonstrating solidarity with the poor and doing things which serve the poor. Parishes and eparchies can help provide these occasions. The domestic church serves the parish and is served by the parish. For a parish to actually be a “family of families” calls for concrete actions of hospitality and generosity. No one, especially a child, parents struggling with unexpected crises, vulnerable elderly people, or anyone who is suffering, should be lonely in a parish family. How lay people treat each other will determine whether a parish is fulfilling its mission in this way. The challenges of family life require support — no family can flourish on its own. To flourish, families need their parishes, and their parishes need them. We ought to ask ourselves:

- a) Have you ever prayed with a child? How about reading the Bible with a child, or discussing some other aspect of the faith?
- b) If you are not a parent yourself, are there children in your life who could use a friend and mentor?
- c) What is a domestic church? How does the parish serve the family, and how does the family serve the parish?

Підготовка Катехиза до Світової Зустрічі Родин
Любов є нашим завданням - найбільш жива родина
Частина IV

БУДУВАННЯ МАЙБУТНЬОГО

Коли подружки стають батьками, внутрішня динаміка Божого творіння і Таїнство Подружжя стають видимими в прекрасний і особливо чіткий спосіб. Коли чоловік і дружина народжують дітей за зразком Христової любові до нас, тоді ця любов також спонукає нових батьків до виховання дітей та до їх духовного росту. Ця любов, що обіймає чоловіків і жінок, навчаючи їх способів укладати шлюб і приводить їх до Таїнства Подружжя, допомагає парі створити сім'ю.

Сім'я є своєрідною домашньою церквою. У ній батьки повинні своїм словом і прикладом бути першими проповідниками віри для своїх дітей; вони повинні заохочувати їх до відповідного для кожного з них покликання. Відповідальністю матері і батька є бути з дітьми вдома і в церкві та спільно з ними молитися. Вони не дізнаються, як це робити, якщо їх належним чином цього не навчати.

Папа Франциск описує, як молитва і плекання покликання йдуть поряд: *"Важливо плекати щоденні відносини з Богом, слухати Його в тиші перед Кивотом та поглиблювати свої внутрішні відносини з Ним, спілкуватися з Ним, приймати Св. Таїнства. Підтримувати постійні відносини з Господом є подібним до постійно відчиненого вікна нашого життя, щоб він міг почути голос і почути від Нього те, що він хоче, щоб ми для нього зробили"*.

Домашня церква пов'язана із Вселенською Церквою. Для того, щоб "Сім'я стала 'малою Церквою', вона повинна належати до "великої Церкви", тобто Божої родини, яку Христос створив. Папа Бенедикт XVI говорив про парафію як 'родину родин', "яка дає можливість ділитися між собою не тільки радістю, але також неминучими труднощами початку сімейного життя".

Діти повинні бачити своїх батьків та інших дорослих в своєму житті, що виявляють солідарність з бідними і допомагають бідним. Парафії та епархії можуть сприяти цьому. Домашня Церква служить парафії та отримує служіння від парафії. Для того, щоб парафія насправді була 'родиною родин', у ній повинні мати місце конкретні приклади гостинності та щедрості. Ніхто, особливо дитина, чи батьки, які переживають несподівані труднощі, вразливі літні люди або ті, хто страждає, не повинні бути самотніми в парафіяльній родині. Взаємне ставлення мирян один до одного стане визначальним у тому чи парафія виконує свою місію на цьому шляху. Проблеми сімейного життя потребують підтримки - жодна родина не може зростати, будучи самотньою. Кожна сім'я для свого росту потребує належати до своєї парафії, і кожна парафія потребує родин. Ми повинні запитати себе:

- а) Чи ми коли-небудь молилися з дитиною або читали Св. Письмо з нею, або обговорювали якісь інші правди віри?
- б) Якщо ви не є батьками, чи у вашому житті є діти, для яких ви могли б стати другом і наставником?
- в) Що таке домашня Церква? Як парафія служить родині та як родина служить парафії?